

† Ὁ τακεῖνός ἐπίσκοπος τῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας θεοῦ, πόλεως Ἀμαζονοκορακίας καὶ Χαλκοσταύρου, Ἰωάννης. †

Exemplar. chari. Flor. nro 83.

LXXXVI. [8771—1262], mense septembri, ind. VI.

Imperator Michaël Palaeologus confirmat monasterio liberam possessionem fundi quattuor iugerum, quem donat coenobio prope metochium Pyrgum.

† Ἐφθασε μὲν ἡ βασιλεία μου διὰ χρυσοβούλλου αὐτῆς δωρησασθαι τῇ κατὰ τὴν Πάτριον σεβασμία μονῇ τῇ ἐπ' ὀνόματι τιμωμένη τοῦ ἡγαπημένου ἀποστόλου ἀγίου [Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου γῆν ζευγαρίων τεσσάρων, τὴν καὶ τοῦ Πετάκη Γωνίαν καλουμένην, πλησίον τοῦ Πύργου διακειμένην, ἣν δὴ γῆν καὶ κατείχεν ἡ τοιαύτη μονὴ καὶ ἐνέμετο χρόνους ἤδη τρεῖς ἀνενοχλήτως πάντη καὶ ἀταράχως, μήτε τῶν Μαλαχιωτῶν παρ' οὐτινοσούν μήτε τινὸς ἄλλου τῶν ἢ στρατευομένων ἢ παρα[κελ]ευομένων διὰ τινος ἐχλήσεως γενομένου τοῖς μοναχοῖς ὀπωσθήποτε. τοῦ δὲ γε χωρίου τοῦ ἐπονομαζομένου Μαλαχίου εἰς πρόνοιαν δωρηθέντος τῷ θεῷ τῆς βασιλείας μου, κυρῷ Γεωργίῳ Κομνηνῷ τῷ Ἀγγέλῳ, δι' ἐχλου ἐγένετο οὗτος τῇ [ἐτλ]ωθείσῃ μονῇ, χάριν τῆς τοιαύτης γῆς προηγμένος εἰς τοῦτο ἀπὸ φωνῆς τῶν Μαλαχιωτῶν καὶ διενιστάμενος ἀπὸ τῆς ἐκείνων στάσεως δεῖξαι, ὡς τοῖς Μαλαχιώταις ἀνήκει αὐτῇ καὶ [γ]ονικ[ό]θεν διαφέρει αὐτοῖς καὶ καταγεγραμμένη ἐστίν ἐν τοῖς τούτων βιολογίοις καὶ βάρη τελεσμάτων ἐπίκεινται [τοῦ]τοῖς δημοσιακῶν τε καὶ στρα[τιωτικῶν] ἕνεκα ταύτης. ἀνήνεγκαν οὖν τὰ περὶ τούτου καὶ ἀμφοτέρω τὰ μέρη τῆ βασιλεία μου καὶ ἀπελύθη ὁρισμὸς αὐτῆς πρὸς τε τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Ἀμαζόνος καὶ πρὸς τὸν οἰκεῖον τῆ βασιλεία μου, δοῦκα τῆς χώρας Μελαουδίου, Ἰωάννην τὸν Σελαγίτην, διοριζόμενος τούτοις τηρῆσαι τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν τοπικῶς παρουσία καὶ [ἀμφοτέρων] τῶν μερῶν καὶ ἀξιοπίστων ἐγγυρίων ἀνθρώπων, καὶ εἰ μὲν φανεῖται, ὅτι ἡ τοιαύτη γῆ πρὸ τοῦ διὰ χρυσοβούλλου τῆς βασιλείας μου δωρηθῆναι τῇ δηλωθείσῃ μονῇ κατεκράμετο μὲν παρὰ τῶν Μαλαχιωτῶν, τὸ δὲ γε χάριν μ]ορτῆς ἀνήκον αὐτῇ ἐδίδοντο πρὸς τὸ μέρος τοῦ δημοσίου ἢ πρὸς τοὺς κατὰ καιροὺς εἰς πρόνοιαν ἔχοντας τὰ Μαλαχίου, ἵνα κατέχεται παρὰ τοῦ μέρους τῆς μονῆς, καθὼς ἐδωρήθη ταύτη παρὰ τῆς βασιλείας μου· ἡ γὰρ ἐπιμ[ορ]τῆ τούτων νομῆ οὐ βλάπτει τὴν δωρεάν τῆς βασιλείας μου διὰ τὸ φανεῖσθαι τὴν δεσποτεῖαν ἐκείνων εἶναι τῶν κατεχόντων τὴν γῆν· εἰ δὲ παρὰ τῶν Μαλαχιωτῶν

κατείχετο αὐτὴ καὶ ἐνέμετο ὡς γονικὴ αὐτῶν καὶ οὐκ [ἐδίδ]ουν οὗτοι πρὸς τινὰ μορτὴν χάριν ταύτης, ἵνα δοθῆ παρ' αὐτῶν εἰδησις τῆ βασιλείᾳ μου περὶ τοῦ-
του. κατὰ γοῦν τὴν πρόσταξιν τοῦ τοιαύτου ὀρισμοῦ τῆς βασιλείας μου ἐπιδημη-
σάντων κατὰ τὸν τόπον, [ἔπου] κ[εῖται] ἡ δηλωθεῖσα γῆ, τοῦ τε θεοφιλεστάτου
ἐπισκόπου Ἀμαζόνος καὶ τοῦ δουκὸς τῆς χώρας Μελανουδίου καὶ οἰκείου [τῆ]
βασιλείᾳ μου, Ἰωάννου τοῦ Σελαγιτίου, προσκαλεσάντων δὲ σὺν τούτοις καὶ ἐτέ-
ρους τοπικοὺς ἀξιωματικοὺς ἀνθρώπους οὐκ ὀλίγους, καὶ ἐξετασάντων τὰ περὶ τοῦ-
του ἀκριβῶς, εὗρον ἀπὸ συμφήμου μαρτυρίας καὶ κοινῆς ὁμολογίας ἀπάντων τῶν
παρουχόντων ἐκεῖσε, καθὼς ἀριθμητότερον παριστᾷ τὸ σημεῖωμα, ὅπερ [κ...]ηκε
τὸ μέρος τῆς μονῆς, ὅτι ἡ τοιαύτη γῆ κατείχετο μὲν καὶ ἐνέμετο παρὰ τε τῶν
Μ[αλαχιω]τῶν, τῶν Στοματιανιτῶν καὶ ἐτέρων, ἐδίδοτο δὲ ἡ ἀνήκουσα ταύτη
μορτὴ πρὸς τοὺς κατὰ καιροὺς ἐργαζομένους αὐτὴν ἢ πρὸς τὸ μέρος τοῦ δημο-
σίου ἢ πρὸς τοὺς εἰς πρόνοιαν ἔχοντας τὰ Μαλαχίου· καὶ ἐντεύθεν διαγνωσθῆναι
κατὰ τὸν τῆς ἀληθείας λόγον μὴ ἀνήκειν τὴν τοιαύτην γῆν τοῖς Μαλαχιώταις ὡς
γονικὴν, καθὼς ὁ δηλωθεὶς θεὸς τῆς βασιλείας μου, ὁ Ἄγγελος, [ἀνή]νεγκεν
αὐτῇ, ἀλλὰ τῷ μέρει τοῦ δημοσίου· ἡ γὰρ ἂν καὶ ἐν τοῖς βιολογίοις αὐτῶν
περιέχετο καὶ εἰς κληρονομίας αὐτῶν ἔπιπτε καὶ εἰς προίκας κατεγράφη, καὶ
τέλη ὑπὲρ αὐτῆς καταβάλλοντο· τὸ γὰρ ἐπιμόρτως ἔχειν αὐτὴν μᾶλλον ἀλλοτρίαν
ἐμφαίνει ταύτην, καθὼς εἴρηται, καὶ οὐ γονικὴν αὐτῶν. ἔνθεν τοι καὶ πρὸς ἐδραίω-
σιν μὲν καὶ βεβαίωσιν τοῦ γεγονότος χρυσοβούλλου τῆς βασιλείας μου τῆ δια-
ληφθείσῃ μονῇ τῆς Πάτμου, ἀπ[ο]σ[ο]β[η]σιν δὲ καὶ ἀποτροπῆν τοῦ μέρους τῶν
Μαλαχιωτῶν, τὸν παρέντα ὀρισμὸν αὐτῆς ἐπορέγει ἡ βασιλεία μου τῷ μέρει
τῆς μονῆς, δι' οὗ καὶ παρακλεύεται κατέχειν ταύτην καὶ νέμεσθαι τὴν εἰρη-
μένην γῆν ἀνενοχλήτως καὶ ἀπερικόπως, ὡς καὶ παρὰ τοῦ μέρους τοῦ δημοσίου
κατεχομένην καὶ παρὰ τῆς βασιλείας μου δωρηθεῖσαν αὐτῇ, τῆς ἐχούσης καὶ
δίκαιον· μὴ γονικῆς γὰρ εὐρηθείσης τῶν Μαλαχιωτῶν τῆς τοιαύτης γῆς, μήτε
ἐπὶ τελέσματι καὶ βάρει κατεχομένης παρ' αὐτῶν, πάντως ἐκείνου ἦν τοῦ λαμ-
βάνοντος τὴν μορτὴν [αὐτῆς] δεσποτικῶ δικαίῳ, καθέξει τὴν τοιαύτην γῆν ἡ
ῤηθεῖσα μονὴ τῆς Πάτμου ὡς δωρεὰν [τῆς] βασιλείας μου ἀναφαιρέτως καὶ
ἀναποσπασίως καὶ, τὸ πᾶν εἰπεῖν, ἀδικασίως καὶ ἀνενοχλήτως μήτε ἀπὸ τῶν
νῦν Μαλαχιωτῶν ἢ τῶν ἀπογόνων αὐτῶν ἢ τοῦ θεοῦ τῆς βασιλείας μου ἢ τῶν
εἰς τὸ ἔξῃς καθεζόντων τὸ τοιοῦτον χωρίον τὰ Μαλαχίαν ὑπορριζωμένων τὴν
τεχούσαν ἔχλησιν, ὡς καὶ ἀρραγτοὺς ὀφείλοντες διαμένειν τοῦ γεγονότος χρυσο-
βούλλου τῆς βασιλείας μου τῆ τοιαύτης μονῆ· διὰ γὰρ τοῦτο ἐγγράφεται τῷ μέρει

.....] ὁ παρὼν τῆς βασιλείας μου ἕρισμός εἰς ἀσφάλειαν
 μηνὶ Σεπτεμβρίῳ, ἰνδικτιῶνος ε'. †

† Διὰ τοῦ πρῶ[τοστράτορος] Μιχαήλ τοῦ Συναχτηρεῖν. †

Archetyp. chart. Flor. nro 61.

LXXXVII. [6771—1263], mense maio, ind. VI.

*Leon Escarmatioticus, censor Rhodi et insularum Cycladum, recenset nomina
 inquilinorum monasterii in praediis Parthenio et Temenio et in insula Coo.*

†

κρατίστου . . . τῆς αὐτοῦ . . .

[π]ιστουμένου τοῦ πράγματος τ. . . οντα εὐκλεῆσαι τῶν ἐν τῷ παρόντι εὐφροσθη-
 κότιω Θεῷ. διὰ τοι τοῦτο καὶ οἱ ἐπὶ γῆς εὐσεβεῖς ἄνακτες, ὡς τὴν ἀνω βασι-
 λείαν ἐξαικονίζοντας ἐκ τῶν ἴων αὐτοῖς ἐκαίθεν καὶ εὐεργέτηται, ἐπιχορηγοῦσι
 τούτοις θαυλεστέρας τὰς θωρεὰς ἀριερούντας αὐτοῖς καὶ τοῖς παρ' αὐτῶν ἀνι-
 βρυμένοις θεοῖς ναοῖς γημόρων καὶ δουλευτῶν, οὓς παροίκους οἶδαμεν ὀνομαζε-
 σθαι, [οὐκ] ὀλίγην ἀ[π]όμοιραν. ὅ δὲ καὶ ἐπὶ τῷ μακαρίτῃ ἐκείνῳ καὶ ἁγίῳ
 πατρὶ . . . Χριστοδούλῳ τοῖς πάλαι ἁγίοις βασιλεῦσι καὶ εὐσεβέσιν
 ἄναξι, ἀλλὰ δὲ καὶ τῷ κραταῷ καὶ ἁγίῳ ἡμῶν αὐτοκράτορι τετελενωμένον
 ἔστιν ἰδεῖν, ὡς τὰ σεπτὰ τούτων διατρονοῦσι καὶ προσκυνητὰ χρυσόβουλλα, οἷς
 δὲ καὶ τὸ κῆρος ἐπεβραβεύετο ὁ κρᾶτιστος καὶ ἅγιος ἡμῶν αὐθέντης καὶ
 αὐτοκράτωρ διὰ προσκυνητοῦ χρυσόβουλλου τῆς ἁγίας αὐτοῦ βασιλείας, ὅ δὲ
 πρὸς τὴν παρὰ τοῦ δικληρθέντος μακαρίου ἀνδρὸς Χριστοδούλου ἀναγερωθεῖσαν
 σεβασμίαν μονὴν τὴν ἐν τῇ νήσῳ Πάτμῳ παρὰ τοῦ κράτους ἀπελύθη τῆς αὐτοῦ
 γαληνότητος. ἐπεὶ οὖν ἐδέχθη μετὰ τῶν ἄλλων ἔγγραφον καὶ παρ' ἡμῶν γενέ-
 σθαι ἀποκατάστασιν τῷ μέρει τῆς τοιαύτης σεβασμίας μονῆς ἐπὶ τοῖς ἐκ παλαι-
 γενῶν τῶν χρόνων προσκυρωθεῖσι ταύτῃ διὰ τῶν, ὡς εἴρηται, προσκυνητῶν χρυ-
 σοβούλλων ἐν τε τῇ νήσῳ Λέρνῳ καὶ ἐν τῇ νήσῳ Κῶ, ὡς διαρισμένοις ἡμῖν
 τελείαν ποιήσασθαι ἀπογραφὴν καὶ ἀποκατάστασιν ἐν τε τῇ νήσῳ Ῥόδῳ καὶ
 τοῖς περὶ αὐτήν, ἀλλὰ δὲ καὶ ἐν πάσαις ταῖς Κυκλάσι νήσοις, τὸ παρὼν σιγι-
 λιῶδες ἀποκαταστικὸν γράμμα ἐγεγόναι, ἐν ᾧ τὰ καθυρεθίντα ἐν ταῖς θηλω-
 θεῖσαις νήσοις τοῦ μέρους τῆς τοιαύτης μονῆς ἔκδηλα πεποιήκαμεν. καὶ εἰς μὲν
 τὸν περιορισμὸν καὶ τὴν περιμέτρον τῶν ἐν ταύταις προαυτῶν ἀρχόντων ἐδοξάν
 ἡμῖν τὰ προσόντα ταύτῃ παλαιγενῆ ἀπογραφικὰ δικαιώματα, ἐπεὶ μηδὲ παρὰ
 τοῦ τῶν γειτονούντων ἢ τῶν ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ δημοσίου ἠνοχλήθημεν περὶ

τοῦ τῆς μονῆς μέρους, ὡς πρὸς τούτων κατεπεμβαίνοντος, καὶ ἔσται καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἡ τοιαύτη σεβασμία μονὴ καὶ οἱ ὑπ' αὐτὴν ἐνασπούμενοι μοναχοί, εἴ τι ἔκκαλαι καὶ μέχρι τοῦ νῦν κατεῖχόν τε καὶ ἐνέμοντο ἐν ταῖς τοιαύταις νήσοις κατὰ τὰς περιλήψεις καὶ πάσας τὰς διαστίξεις τῶν προσόντων αὐτοῖς δικαιωμάτων παλαιγενῶν, τοὺς δὲ γε παροίκους καὶ ὑποτελετάς τοὺς ἐν τοῖς τοιοῦτοις προσκαθημένους κτήμασι δεόν κεκρίκαμεν ὀνομαστικῶς δηλῶσαι ἐν τῷ παρόντι ἀποκαταστατικῷ γράμματι, ὡς ἂν μήτε τὸ τῆς μονῆς μέρος ἐκ' ἀδείας ἔχειν πλείονας τῶν δηλωθησομένων ἔλαειν πρὸς ἑαυτὸ, μήτε μὴν τὸ τοῦ δημοσίου μέρος χώραν ἔχειν κατεπεμβαίνειν τοῦ τῆς μονῆς μέρους καὶ καθαρπάζειν τινὰ τῶν ταύτη προσηλωμένων. ἔχουσι τοίνυν κατὰ μέρος οἱ ἐν τοῖς τοιαύτοις προαστείοις προσκαθημένοι ὑποτελεταὶ τῆς μονῆς οὕτως·

Προάστειον τὸ Παρθένιον. Ἰωάννης ὁ Πελαγιτῆς, ἔχει γυναῖκα Μαρίαν, υἱὸς Γεώργιον καὶ Λέοντα, θυγατέρα Ἐλένην. Κωνσταντῖνος ὁ Πεπανός, ἔχει γυναῖκα Εἰρήνην. Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς τοῦ μοναχοῦ Ἀρσενίου, ἔχει γυναῖκα Σκηνοῦραιναν. Ἰωάννης ὁ Πατζᾶς, ἔχει γυναῖκα Μαρίαν, θυγατέρας Μοσχῶ καὶ Θεοτοκῶ. Νικήτας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀλεπιδιώτου, ἔχει γυναῖκα Θεοτοκῶ. Ἰωάννης ὁ υἱὸς τοῦ παπᾶ Νικολάου, ἔχει γυναῖκα Κυριακὴν, θυγατέρα Ἄνναν. Μιχαὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Στουκαλιώτου, ἔχει γυναῖκα Μαρίαν. Γρηγόριος ὁ Κουρσιώτης, ἔχει γυναῖκα Μοσχῶ, υἱὸν Γεώργιον. Νικόλαος ὁ Λαλᾶς, ἔχει γυναῖκα Γεωργίαν, υἱὸς Κωνσταντῖνον καὶ Ἀλεξῖον καὶ ἕτερον Λέοντα. οἱ παῖδες τοῦ παπᾶ Νικολάου, ὁ τε Λέων καὶ Μιχαὴλ καὶ ἕτερος Κωνσταντῖνος. οἱ παῖδες τοῦ Καψικᾶ, ὁ τε Ἰωάννης καὶ Μιχαὴλ. χήρα Πλυτῶ τοῦ Μαρδοκώστα, ἔχει θυγατέρας Εὐδοκίαν καὶ Εἰρήνην. Νικόλαος ὁ Σπανός, ἔχει υἱὸν Γεώργιον. Ἰωάννης ὁ Σπανός, ἔχει γυναῖκα Καλὴν, υἱὸν Μανουὴλ, θυγατέρα Θεοφανῶ. Νικήτας ὁ Σταλιώτης, ἔχει γυναῖκα Ἄνναν, υἱὸν Γεώργιον, θυγατέρα Εἰρήνην.

Ἔτερον προάστειον τῆ λεγόμενον Τεμένιον. Μιχαὴλ ὁ Καλομναῖος, ἔχει γυναῖκα Καλὴν, υἱὸν Γεώργιον. Μιχαὴλ ὁ υἱὸς τῆς Ἀμαραντίνης, ἔχει γυναῖκα Εὐδοκίαν, υἱὸς Ἰωάννην καὶ Γεώργιον. Ἰωάννης τῆς Σορίας, ἔχει γυναῖκα Εἰρήνην. Μιχαὴλ ὁ Σιγός, ἔχει γυναῖκα Μαρίαν. Νικήτας ὁ Αἰωνιώτης, ἔχει γυναῖκα Μαρίαν. Νικόλαος ὁ Ἀλεντινός, ἔχει γυναῖκα Μαρίαν, θυγατέρα Εὐδοκίαν. Μιχαὴλ ὁ Γαβρᾶς, ἔχει γυναῖκα Εὐδοκίαν. [Γεώργιος ὁ Κουμαρᾶς, ἔχει γυναῖκα Εἰρήνην. υἱὸν Μιχαὴλ. χήρα Μαρία] τοῦ Μανουὴλ, ἔχει υἱὸν Γεώργιον, θυγατέρα Εἰρήνην. Λέων ὁ υἱὸς τοῦ παπᾶ Μιχαὴλ, ἔχει γυναῖκα Παγκαλιῶ. Φιλάρτος ὁ Ἀνακιώτης, ἔχει γυναῖκα Θεοφανῶ, υἱὸς Γεώργιον καὶ Λέοντα. Ἰωάννης ὁ Μοῦτων, ἔχει γυναῖκα Ἄνναν, θυγατέρα Εἰρήνην. Καλὴ τοῦ Θεο-

δώρου, ἔχει υἱὸν Μεγαθὴλ, θυγατέρα Εἰρήνην. Μέτοχος τῆς Εὐδοκίας, ἔχει ἀδελφὴν Εἰρήνην. Λέων ὁ Θυραῖος, ἔχει γυναῖκα Εἰρήνην.

Εἰς τὴν νῆσον τὴν Κῶ. Μετόχιον ἡ ἰσπεραγία Θεοτόκος, ἡ ἐγγωρίως ἐπονομαζομένη τῶν Σπονδῶν, μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτοῦ, ὧν ἐκράτει τε καὶ ἐκπαλαί μέχρι τοῦ νῦν καὶ ἐνέμετο κατὰ τὰς περιλήψεις καὶ πάσας τὰς διακρίσεις τῶν προσόντων καὶ ἐπὶ τούτῳ τῷ μέρει τῆς μονῆς παλατιγενῶν δικαιωμάτων. ἕτερον μετόχιον τὸ προσκυρωθὲν τῇ τοιαύτῃ σεβασμῆς μονῇ παρὰ τῆς κραταιᾶς καὶ ἁγίας ἡμῶν κυραῖς καὶ θεοποιήτης, τὸ ἐπονομαζόμενον ὁ Σωτήρ, καὶ αὐτὸ μετὰ πάντων τῶν ἀνηκόντων αὐτῷ δικαίων καὶ προνομίων, καθὼς διαλαμβάνεται καὶ ἐν τῷ ἐκδοτηρίῳ σιγίλλῳ τοῦ τε διενεργούντος τὴν νῆσον Κῶ δικαίῳ τοῦ θεοφρουρήτου βεστιαρίου τοῦ κράτους τῆς ἁγίας αὐτῆς βασιλείας, τοῦ τε λοστροῦ, τῶν ἐλαϊκῶν δένδρων, τῶν χωραφίων τοῦ Ἀναβασιδίου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἐλαϊκῶν δένδρων καὶ λοιπῶν διαφόρων δένδρων καὶ τοῦ τοπίου τοῦ . . . ῥαφιάτου, τοῦ ἐπονομαζομένου τῆς Παφλαγόνου, καὶ τῶν ἐν αὐτῷ εὐρισκομένων δένδρων, αἱ δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ μάκαριτου ἐκείνου κτήτορος εὐρίσκονται διαφέροντα τῇ μονῇ μετὰ τῶν ἐν τοῖς τοιούτοις κτήμασι προσκαθημένων μονικῶν μισθίων τῆς μονῆς τῶν . . . ὄντων παντὸς δημοσιακοῦ καταστήχου. τὰ τοιαῦτα τοίνυν κτήματα καὶ τοὺς εἰρημένους ἀπαντας [προσκαθημένους] ὀφείλει κατέχειν ἡ σεβασμῆς ἁγία μονὴ ἀνενοχλήτως πάντῃ καὶ ἀταράχως, μὴ τὸ σύνολον ἢ διασειομένη ἢ ἐνοχλουμένη παρὰ τινος τῶν ἀπάντων ἢ παρ' αὐτοῦ δὴ τοῦ μέρους τοῦ δημοσίου, ὡς μὴ τὴν οἰκονομικὰν παρείδουσιν ἔχοντας ἐν αὐτοῖς κατὰ τὰς περιλήψεις τῶν προσόντων τῇ μονῇ προσκυνητῶν χρυσοβούλλων· ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ τὸ παρὲν ἡμέτερον σιγίλλωδες ἀποκαταστατικὸν γράμμα γεγονὸς καὶ ὑπογραφὸν καὶ τῇ συνήθει βούλλῃ πιστωθὲν ἀπελύθη τῷ μέρει τῆς μονῆς δι' ἀσφάλειαν μηνὶ μαίῳ, ἰνδικτιῶνος ς'. †

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, ἀπογραφεὺς τῆς νήσου Ῥόδου καὶ τῶν περὶ αὐτὴν καὶ τῶν λοιπῶν Κυκλάδων νήσων, Λέων ὁ Ἐσκαμματισμένος. †

Archetyp. chart. cum bulla plumbea pendentī a filo linteo, quae ex una parte exhibet imaginem beatæ Virginis stantis puerulumque Iesum in brachiis gestantis: MP OY, IC XC, ex altera vero haec: † ΒΡΟΤΩΝ ΡΟΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΙ[C] | ΤΑΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΥΡΟ[Υ] | ΑΙΩΣΙ ΜΑΚΡΟ[Σ] ΤΗΣ ΡΟΗΣ Δ[Ι]ΧΑ ΚΟΡ[Η]. Flor. nro 67. Edidit I. Sakkelion in periodico: Ἀθηναίων, Athenis, 1876, vol. IV, p. 235—239.

LXXXVIII. [6771—1263] mense iulio, ind. VI.

Leon Escammatismenus, censor Rhodi et insularum Cycladum, recenset possessiones, quas tenet monasterium in insula Coo.

† Τὴν ἀπογραφὴν καὶ ἀποκατάστασιν ποιουμένων ἡμῶν τῆς νήσου Ῥόδου καὶ τῶν περὶ αὐτὴν, ἀλλὰ δὴ καὶ τῶν Κυκλάδων νήσων ἐγεγόνει μὲν παρ' ἡμῶν καὶ τῷ μέρει τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ ἡγαπημένου τοῦ Θεολόγου τῆς ἐν τῇ Πάτμῳ ἀποκαταστατικὸν γράμμα ἐφ' οἷς εὐρέθη ἡ τοιαύτη ἁγία μονὴ προκατέχουσα τε καὶ νεμομένη κτήμασι τε καὶ μετοχίσις ἐν τε τῇ Λεροκαλλίμῳ, τῇ Φαρμάκῳ, τῇ Λειψών, τῇ Κῶ καὶ τῶν ἐν ταῖς λοιπαῖς Κυκλάσι τῶν νήσων. ἐπεὶ δὲ ἐν τῷ ποιῆσθαι ἡμᾶς καὶ τὴν τῆς Κῶ τελείαν ἀποκατάστασιν δεόν ἐδοξε καὶ ἴδιον ἀποκαταστατικὸν γράμμα γενέσθαι τῷ μέρει τῆς τοιαύτης μονῆς ἐπὶ τοῖς οἷς εὐρέθη κατέχουσα καὶ νεμομένη ἐντὸς τῆς τοιαύτης νήσου Κῶ μετοχίσις καὶ κτήμασι διὰ τῶν παλαιγενῶν χρυσοβούλλων καὶ ὀρισμῶν τῶν αἰοδύμων βασιλέων, ἀλλὰ δὴ καὶ προσκυνητοῦ χρυσοβούλλου καὶ σεπτῶν προσταγμάτων τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, ἕνεκα τοῦ μὴ ἀπὸ τῶν γειτονούντων τοῖς τοιοῦτοις κτήμασιν ἐνοχλεῖσθαι τὸ τῆς μονῆς μέρος, τὸ παρὸν καὶ αἰθὺς ἀποκαταστατικὸν γράμμα τῷ μέρει τῆς τοιαύτης σεβασμίας μονῆς τῆς Πάτμου πεποιθήκαμεν, ἐκδηλα θέμενοι κατὰ μέρος ἐν αὐτῷ τὰ παρὰ ταύτης κατεχόμενα ἐντὸς τῆς δηλωθείσης νήσου Κῶ κτήματα, τὰ τε διὰ παλαιγενῶν προσταξέων προσαρμόσαντα ταύτῃ καὶ τὰ διὰ προσκυνητῶν χρυσοβούλλων τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως καὶ σεπτῶν προσταγμάτων τῆς κραταιᾶς καὶ ἁγίας αὐτοῦ βασιλείας καὶ αὐτῆς δὴ τῆς κραταιᾶς καὶ ἁγίας ἡμῶν κυρᾶς καὶ δεσποίνης ἐπιβραβεύοντα καὶ προσκυρωθέντα τῷ μέρει ταύτης, ἃ δὴ καὶ ἔχουσιν οὕτως· μετόχιον ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος ἡ ἐπωνομαζομένη, τῶν Σπονδῶν μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτοῦ, ἦγουν γῆς ἀπὸ τῶν ἐγγχωρίως λεγομένων στρατιῶν στραταὶ δύο ἡμισυ, ἦτοι γῆ μοδίων χιλίων διακοσίων, ἧς καὶ τὸ τέλος προαπεσπάσθη μὲν καὶ ἀπεχαρίσθη τῷ μέρει τῆς μονῆς παρὰ τοῦ μακαρίτου καὶ αἰοδύμου ἐκείνου ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα, ἀλλὰ δὴ καὶ διὰ προσκυνητοῦ χρυσοβούλλου τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως καὶ σεπτῶν προσκυνητῶν ὀρισμῶν τῆς κραταιᾶς καὶ ἁγίας αὐτοῦ βασιλείας καὶ τῆς κραταιᾶς καὶ ἁγίας ἡμῶν κυρᾶς καὶ δεσποίνης. χωράφιον τὸ ποτε ἐπωνομαζόμενον τοῦ Μανδρικου, ἐν ᾧ καὶ δένδρα σύκινα, ὡσεὶ μοδίων δύο, ἐνθα ποτὲ προσεκλήθητο ὡς ὑποτελῆς Γεώργιος ὁ Βιλιλίθης. χωράφιον τοῦ Πυργίου

ὡσεὶ μοδίων ἑκτά, ἐν ᾧ καὶ δένδρα ἐλαϊκά. εἰς τὸ πῶσον δὲ τῆς γῆς τῶν εἰρημένων στρατιῶν συμπεριορίζεται καὶ τὸ ἐν τῇ ἐνορίᾳ τῆς Ἀντιμαχίας προ-
 ἀστειον, τὸ ἐκονομαζόμενον τὸ Κολλεον, μετὰ τῶν διαφερόντων αὐτῶ δικαίων
 πάντων καὶ αὐτοῦ τοῦ χωραφίου τοῦ ἐκονομαζομένου τοῦ Φίλου. ἕτερον μετόχιον
 Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Σωτὴρ, τὸ ἐκονομαζόμενον τοῦ Ἀμπελαῖ, ὅπερ προσεκυρώθη
 τῇ μονῇ διὰ προσκυνητῶν ὁρισμῶν τῆς κραταιᾶς καὶ ἁγίας ἡμῶν κυρᾶς καὶ
 δεσποίνης, σταυροπήγιον δὲ τοῦ ἐπισκόπου Κῶ, μετὰ πάντων τῶν διαφερόντων
 αὐτῶ δικαίων, ἦγον γῆς βοϊδάτικῆς δύο [μοδίων] τῆς κατὰ ἀπὸ τοῦ μέρους
 τοῦ Φιλανθρώπου καὶ τοῦ Παντοκράτορος μετὰ τῶν ἐν τῇ τοιαύτῃ γῇ ἐλαιῶν
 τῶν ἐπιλεγόμενων τοῦ Βαβουλαῖ τῆς ἀπὸ τῆς στρατίας τοῦ Σιγῆ μετὰ τῶν ἐν
 ταύτῃ ἐλαιῶν τῶν ἡμισείων καὶ τῶν θρυίνων δένδρων τῶν ἡμισείων, ὡς τῶν
 ἐτέρων ἡμισείων ἐλαϊκῶν δένδρων καὶ θρυίνων τῶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς στρατίας τοῦ
 Σιγῆ οὐσῶν τοῦ μέρους τῆς ἐπισκοπῆς Κῶ, καὶ τῆς ἀπὸ τοῦ Μαιμούρου ἐκείνου
 περιελθούσης τῷ τοιοῦτῳ μετοχίῳ γῆς εἰς τὸν Πουλοπιαστὴν μετὰ καὶ τῶν ἐν
 ταύτῃ ἐλαϊκῶν δένδρων, συμποσομένης καὶ τῆς τοιαύτης ἀπάσης γῆς τοῦ τοιοῦ-
 του μετοχίου μετὰ τῶν χωραφίων τῆς Σολάνης τῶν ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῶν
 Λοετρῶν εἰς ποσότητα μοδίων τριακοσίων. ἕτερον προάστειον τὸ Ἀναβασίδιον, τὸ
 ποτε δὲ ἀπὸ τῶν δικαίων τῶν σεβασμίων μονῶν τοῦ Φιλανθρώπου καὶ τοῦ
 Παντοκράτορος, ὡσεὶ μοδίων ἑκατὸν πενήκοντα μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ εὑρισκομένων
 ἐλαϊκῶν δένδρων καὶ ἐτέρων διαφόρων δένδρων. εἰς τὴν τοιαύτην δὲ ποσότητα
 τῶν ἑκατὸν πενήκοντα μοδίων συγκατελογίσθη καὶ συμπεριορίσθη καὶ ἡ γῆ ἡ
 ἐπιλεγόμενη τοῦ Ἐξω Κάμπου ἢ ὡσεὶ μοδίων οὐσα τριάκοντα, ἢ ἀπὸ τῶν
 δικαίων οὐσα τοῦ Ἀναβασιδίου, ἢ δὴ καὶ ἀπελύθη παρ' ἡμῶν τῷ μέρει τῆς
 μονῆς, ὡς οὐσα ἐκ τῶν δικαίων αὐτῆς. τοῦ δηλωθέντος δὲ μετοχίου τοῦ
 Σωτῆρος Χριστοῦ καὶ τοῦ τοιοῦτου προαστείου τοῦ Ἀναβασιδίου προαπεχαρίσθη
 τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τῆς Πάτμου τὸ τέλος, ὃ κατεβάλλοντο πρὸς τὸ μέρος τοῦ
 δημοσίου, διὰ προσκυνητοῦ ὁρισμοῦ τῆς κραταιᾶς καὶ ἁγίας ἡμῶν κυρᾶς καὶ
 δεσποίνης, ὅτε καὶ προσεκυρώθη ταύτῃ τὰ τοιαῦτα κτήματα. ἐσέεται τοίνυν τὸ
 μέρος τῆς τοιαύτης σεβασμίας μονῆς τῆς Πάτμου κατέχον καὶ νεμόμενον μετὰ
 τῶν ἄλλων αὐτοῦ κτημάτων τῶν ἐν ταῖς λοιπαῖς νήσοις καὶ τὰ ἐν τῇ τοιαύτῃ
 νήσῳ Κῶ κτήματα ἀνενοχλήτως καὶ ἀνεπηρέστως, μὴ παρὰ τινος τῶν γειτο-
 νούντων τὴν οἰκονομικὴν εὐρίσκον ἐπήρειαν κατὰ τὴν περιλήψιν τῶν προσόντων
 ταύτῃ προσκυνητῶν χρυσοβούλλων καὶ ὁρισμῶν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν
 αἰθέντου καὶ βασιλέως· ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ ἐγεγένηται ταύτῃ τὸ παρὸν ἡμέ-
 τερον σιγγιλλιῶδες γράμμα εἰς ἀσφάλειαν. μηνὶ ἰουλίῳ, ἰνδίκτιωνος ς'. †

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασι-
λέως ἀπογραφεὺς τῆς νήσου Ῥόδου καὶ τῶν περὶ αὐτὴν Κυκλάδων
νήσων, Λέων ὁ Ἐσκαμματισμένος. †

*Archetyp. chart. Flor. nro 66. Edid. I. Sakkelion in periodico Ἀθήναιον,
Athenis. 1875, vol. IV, p. 239—243.*

LXXXIX. Sine anno, mense iunio, ind. VII.

Imperator concedit monasterio alias duas naviculas exemptas a tributis.

† Ἐπεὶ οἱ μοναχοὶ οἱ ἀπὸ τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς βασιλείας μου τῆς
ἐν τῇ Πάτμῳ διακειμένης καὶ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου
τιμωμένης παρεκλήθευσαν τὴν βασιλείαν μου ὀρισμοῦ [αὐτῆς] τυχαῖν, ἵνα τὰ
σανδάλια τῆς κατ' αὐτοὺς μονῆς διαμένωσιν ἀνενόχλητα, [ἐνθα ἂν καὶ ἀ]έρ-
χωνται ἀπὸ πάσης δημοσιακῆς συζητήσεως, κομμερκίου δηλαδὴ, ναυλοκαταρτια-
τικοῦ, σκαλιατικοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, κατὰ τὴν περίληψιν τῶν προγεγονό-
των αὐτοῖς ὀρισμῶν παρά τε τοῦ αἰοιδίμου βασιλέως, αὐθέντου καὶ θείου τῆς
βασιλείας μου, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ [Δούκα], καὶ τῆς αἰοιδίμου [θείας τῆς βασι-
λείας μου τῆς Κομνηνῆς] κυρᾶς Βιρήνης τῆς δεσποίνης, ἡ βασιλεία μου τὴν
δέησιν αὐτῶν προσηκαμένη τὸν παρόντα αὐτῆς ὀρισμὸν ἐπορέγει αὐτοῖς, δι' οὗ
καὶ διορίζεται [πρὸς τοῖς δυοῖν πλατοθίοις, οἷς εἶχον] ἐξκουσάτοις διὰ τῶν
ῤηθέντων ὀρισμῶν, ἄλλα δύο σανδάλια ἔχειν ἐξκουσάτα πάντα καὶ ἀνενόχλητα
πάσης δημοσιακῆς ἐπιηρείας [καὶ συζητήσεως, κομμερκίου, ναυλοκα]ταρτιατικοῦ,
σκαλιατικοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, καὶ μὴ τινα ἔχειν τὸν διενόχλησοντα αὐτοῖς
ἐν πάσαις ταῖς χώραις τῆς βασιλείας μου, εἴτε ἐπὶ ἐκβολῇ [πραγματείας εἴτε
ἐμβολῇ. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει] τοῖς διαληθθεῖσι μοναχοῖς καὶ ὁ παρὸν τῆς
βασιλείας μου ὀρισμὸς εἰς ἀσφάλειαν. †

† Μηνὶ ἰουνίῳ, ἰνδικτιῶνος ζ'. †

*Archetypum chart. valde mutilum. Flor. nro 65 a. Lacunae expletae
omni ex exemplari antiquo, quod extat sub nro 59. subscriptum: Το παρὸν
ἴσον μετὰ τοῦ πρωτοτύπου θείου καὶ βασιλικοῦ προσκυνητοῦ ὀρισμοῦ ἀντιβαλὼν
καὶ κατὰ πάντα ἰσάξον εὐρὼν ὑπέγραφα. †*

† Ὁ εὐτελής ἐπίσκοπος Ἱερισσοῦ. †

*Linea 12 scriptum erat τέσσαρα σανδάλια, sed vox τέσσαρα est deleta et
nisi supra scriptum δύο. Tabula videtur esse imperatoris Michaelis Palaeologi
et anni 1264 (6772).*

XC. 6775—1267, 11 mensis augusti, ind. X, 6785—1277, ...
ind. V. et 6815—1307, 12 mensis iunii, ind. V.

Acta varia magistratuum Venetorum de iuribus monasterii S. Ioannis Styli in insula Creta, quod est melochium coenobii S. Ioannis Theologi in insula Patmo.

Τούτες ἔνευ οἱ γραφεῖς, ποῦ εἶνευ καμομένες ἀπὸ τὴν Βενετίζην διὰ τὸ μετόχην Στύλου.

† Ἡ μὲν δουκικὴ γραφὴ ἡ γεγонуῖα ἐπὶ τοῦ μακαρίτου ἀρχοντος, κυροῦ Ῥανιέρου τοῦ Τζέν, διὰ πάσης τῆς συμβουλῆς ἐν ἔτει ρσξζ', μηνὶ αὐγούστῳ ια', πεμφθεῖσα δὲ πρὸς τὸν ἀρχοντα κύριν Ἀνδρέαν Τζέν, τὸν αὐτοῦ ἀνεψιόν, τὸν τότε δοῦκα τῆς Κρήτης, καὶ τοὺς αὐτοῦ πρωτοσυμβούλους, ταῦτα περιέχει καὶ δηλοῖ· «Ὅτι οἱ καλόγηροι τοῦ Στύλου τῆς δικαιολογίας τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τῆς Πάτμου νὰ εἶναι ἀρετοὶ εἰς τὴν ἰδίαν κτῆσιν καὶ ποσσεσιόν καὶ εἰς τὴν ἰδίαν δικαιολογίαν, καθὼς ἐποίησεν ὁ ἀρχων κύρις Μάρκος Δάνδουλος, ὁ πρὸ τοῦ λεχθέντος δουκὸς Κρήτης δοῦξ ἐν Κρήτῃ, μετὰ τῆς αὐτοῦ συμβουλῆς κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ σασμοῦ τῆς διαφορᾶς, ἧτις ἦν ἀναμεταξὺ τῆς αἰθεντίας καὶ τοῦ κυροῦ Μανουὴλ καὶ τοῦ Γεωργίου Σκορζέλλη, ἐν ᾧτινι σασμῶ καὶ συμβιβάζσματι ἐκεῖνος παρετήρησε καὶ παρέδραμεν ὡς μὴ ἴδιον τὸ χωρίον τοῦ Στύλου, ἀλλ' ὡς ὑπάρχον τῶν λεχθέντων καλογῆρων χωρὶς τινος ἐναντιολογίας, ἐν ᾧτινι δουκικῇ γραφῇ ἐσχάτως καὶ εὐλαβῶς συνίστανται, λέγω, εἰς τὸ ἀγαπᾶσθαι παραδίδονται οἱ λεχθέντες καλόγηροι καὶ ὁ τόπος τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τῆς Πάτμου.» †

† Ἡ δὲ β' γραφὴ, ἧτις ἐγένετο ἐπὶ ἀρχοντος κυροῦ Πέτρου Γραδονίκου, δουκὸς Βενετίας, μετὰ πάσης τῆς μικροτέρας συμβουλῆς τῶν τεσσαράκοντα καὶ τῶν πριεράδων, ἐπέμφθη δὲ τοῖς κατελλάνοις τοῦ Πικύρα ἔτει ρατζ', μηνὶ ἰουνίῳ ιβ', ἰνδικτιῶνος ε' τάδε περιέχει· «ὅτι τοὺς καλογῆρους τοῦ μοναστηρίου τοῦ Στύλου καὶ τοὺς παροίκους αὐτῶν τινὰς ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔμπροσθεν νὰ μηδὲν τοὺς βαρίνη καὶ ἀναγκάζῃ νὰ διβουσιον τὸ βέδητος, ἀλλ' οὐδὲ ἀνθρώπους τινὰς νὰ διβουσι τοῖς κατελλάνοις ἢ διὰ νὰ σπεύρωσιν ἢ διὰ νὰ ἀλωνεύσουσιν ἢ διὰ νὰ λεχνίζουσιν καὶ νὰ κροκινίζουσιν σιτᾶριν οὐδὲ ταγὰς ἰδικὰς των, ὡσάν εἰς τὸν παρεληλυθότα καιρὸν εἰώθασιν νὰ τοὺς κάμνουσιν, εἰ μὴ οἱ λεχθέντες καλόγηροι καὶ οἱ χωριᾶται των, νὰ εἶναι ἐλεύθεροι τῆς τοιαύτης καὶ ὁμοίας ἀγγαρίας.» †

† Ἡ δὲ τρίτη γραφή ἢ τελειωθείσα διὰ πάσης τῆς λεχθείσης συμβουλῆς τάδε δηλοῖ· ἀνακαινίζει ἄλλην μίαν θόσιν καὶ χάριν κεποιημένην πρὸς τοὺς λεχθέντας καλογήρους ἐπὶ ἄρχοντος κυροῦ Λορέντζου Τιεπόλου ἐν ἔτει ασοζ', Ἰνδικτιῶνος ιδ'. ἢ δὲ χάρις τοιαύτη ἦν· «ἀκουσθείσης τῆς ἐπεικειοῦς δεήσεως καὶ παρακλήσεως τῆς δι' αὐτοὺς τοὺς καλογήρους γενομένης περὶ τῆς ἀγαθῆς καὶ ἀξίας ἐπαίμου φήμης αὐτῶν, ὅτι νὰ δύνανται νὰ ἐκβάλουσιν ἀπὸ τῶν ἐσοδιῶν τος καὶ τῶν κόπων τος μουζούρια χίλια σητάρι ἔξω τῆς νήσου Κρήτης διὰ τὴν Πάτμον, τὸ νησίον τος, ἐδόθη αὐτοῖς τὸ τοιοῦτον ζήτημα διὰ τῆς λεχθείσης συμβουλῆς, καὶ ἡ γραφή ἢ τὸ τοιοῦτον ψήφισμα φέρουσα ἐπέμφθη τότε τῷ ἄρχοντι κυρῷ Μπαλλέγνω καὶ τῇ αὐτοῦ συμβουλῇ. ἢ τοιαύτη οὖν χάρις ἀνακαινίσθη καὶ ἀνεστερεώθη διὰ τοῦ λεχθέντος δουκὸς Βενετίας, κυροῦ Πέτρου τοῦ Γραδονίκου, μετὰ τῆς συμβουλῆς τῶν πριεγάζων καὶ τῶν μ', ἔτους ατζ', Ἰνδικτιῶνος ε'. γραφεῖσα δὲ ἐπέμφθη τῷ ἄρχοντι, κυρῷ Μπελλέτω τῷ Ἰουστινιανῷ, δουκὶ τότε Κρήτης, καὶ τῇ αὐτοῦ συμβουλῇ». †

† Ἡ δὲ δ' γραφή, ἣτις ἐγένετο ἐπὶ τοῦ λεχθέντος ἄρχοντος κυροῦ Πέτρου Γραδονίκου διὰ τῆς αὐτοῦ συμβουλῆς, δηλοῖ τὴν χάριν τὴν πρὸς τοὺς ῥηθέντας καλογήρους τοὺς ἄρχοντας τὸ χωρίον τοῦ Στύλου, ἣτις τοιαύτη ἐστίν· «ὅτι νὰ δύνανται νὰ στέλλουσι λθ' χωριάτας ἀπὸ τῆς νήσου των τοῦ ἀγίου Ἰωάννου καὶ ἄλλους λη' ἀγορασμένους ἀπὸ τῶν κουσαίων εἰς τὸν καιρὸν, ὅπου ἡ αὐθεντεία ἐμάχετον μετὰ τοῦ βασιλέως τῶν Γραικῶν, διὰ νὰ κατοικίσουσι τὸν τόπον τος, ἦγουν τὸ χωρίον Στύλου, πληρόντας διὰ τοὺς λεχθέντας οζ' χωριάτας εἰς τὸ κομοσύνην πᾶν χρόνον ὑπέρπυρον ἔν, ὡσπερ καὶ ἕως τώρα κάμνουσιν. ἐπέμφθη δὲ ἡ λεχθείσα γραφή τοῖς παροῦσι καὶ ἐσομένοις δουξὶ ἔτους ατζ', Ἰνδικτιῶνος ε', μηνὸς Ἰουνίου ιβ', συνιστώσα ἐσχάτως τὸν τε βίον καὶ τὴν φήμην αὐτῶν τῶν καλογήρων καὶ ἵνα μὴ πλείον βάρος ἔχωσιν αὐτοὶ καὶ οἱ ἴδιοι χωριάται ἢ τὸ κατὰ περίοδον χρόνου παρέχειν τῷ κοινῷ, καθάπερ εἴρηται, ὑπέρπυρον α'». †

† Ἡ δὲ ε' [γραφή] ἢ πεμφθεῖσα τῷ ἄρχοντι κυρῷ Βεδάλι τὸ Μικιέλ, δουκὶ Κρήτης, τάδε φησίν· «ὅτι τοὺς καλογήρους τοῦ Στύλου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔμπροσθεν νὰ μηδὲν τοὺς βαρύνῃ πλέον τινὰς ἢ καβαλάρης ἢ ψευδάδος, ὅτι νὰ δίδουσι πλέον τίποτες κανίσκιον ἢ ζῶν τος, ὡσάν συνήθιστον πρότερον αὐτοὶ οἱ καβαλλάροι, νὰ τοὺς στενέβουσιν, νὰ δίδουν πᾶν χρόνον κανίσκιον καὶ εὐκόλως καὶ ἐτοιμῶς νὰ ποιήσουσιν, ὅτι νὰ τοὺς ἀπαθῶσουσιν, ὡσπερ ἐπήρασι βέδια. καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔμπροσθεν νὰ διάκεινται εἰς αὐτοὺς τοὺς καλο-

γῆρους εὐλαβῶς, ἐπειδὴ ὁ νοῦς καὶ ἡ γνώμη τῆς αὐθεντίας εἶναι, ὅτι εἰς ἕκα-
στος, ὁποιασοῦντο εἴη τάξεως καὶ χρήσεως, ἐν τῇ ἰδίᾳ κτήσει καὶ τῷ ἰδίῳ
δικαίῳ νὰ ἀναπαύεται καὶ νὰ τρατάρεται εὐνοϊκῶς καὶ ἀταράχως». †

† Αἱ δὲ τρεῖς καὶ ἔσχαται γραφαὶ [αἱ] πεμφθεῖσαι διὰ τοῦ μακα-
ρίτου ἄρχοντος κυροῦ Μιχαήλ τοῦ Τζέν, μία μὲν τῷ ἄρχοντι κυρῷ
Ἄλβαν Μπαδοέρ, δουκὶ Κρήτης, καὶ τῇ αὐτοῦ συμβουλῇ, ἑτέρα δὲ
κυρίῳ Νικολάῳ Πόλλῳ, ρετόρι Ἐρυθίμνης, ἡ δὲ τρίτη κυρίῳ Ἀντωνίῳ
Πέμπο, ρετόρι τῶν Χανίων, ταῦτα δηλοῦσιν· «ὅτι ὄλιως μᾶ ἐκίστη ἀπα-
γορεύει καὶ ρεβουκαρεὶ τὴν γραφὴν, ἧτις ἐγένετο ζητούντος τοῦ κυροῦ Ἀντωνίου
τοῦ Μπαλάντζα, ἐπισκόπου τοῦ Καλαμώνος, περιέχουσα τάδε· ὅτι ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ
ποσσεσιῶ τοῦ χωρίου Στύλου, ὅπου κεῖται εἰς τὰ μέρη τῆς ἐπισκοπῆς του, νὰ
τοῦ δοθῇ ἐλευθέρως, οὕτινος χωρίου γνωρισθέντος, ὅτι εἶναι τῆς νήσου Πάτμου,
διὰ τῆς ἡμετέρας αὐθεντίας, διὰ τῶν λεχθεισῶν τριῶν γραφῶν ὁ ἀνωθεν ἐπί-
σκοπος ἐξέωθη καὶ ἐξωβλήθη τοῦ ἄρχειν, τὸ λεχθέν χωρίον ἀποδοῦς καὶ ἐπανα-
στρέψας αὐτὸ τοῖς καλογήροις τῆς ῥηθείας νήσου, οἵτινες καθέκαστον πέμπονται
χρόνον διὰ ἰδίας κυβέρνησιν». †

*Exemplar Flor. 108. Alterum exemplar scriptum eadem manu 109. Editum
ab I. Sakkelione in periodico, cui titulus Πανδώρα, tom. XIX, p. 457—459.*

XCI. Sine anno, mense septembri, ind. XI.

*Patriarcha tuetur iura et possessiones et libertates monasterii S. Mariae Spon-
darum in Coo contra episcopum et incolas insulae.*

† Ἡ ἐν τῇ νήσῳ Κῶ διακειμένη σεβασμία πατριαρχικὴ μονὴ τῆς παν-
υπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς οὕτω πως τὰ Σροντίου ἐκονομαζομένης
ἦν μὲν ποτε περιφανῆς καὶ περίοπτος καὶ πολλοῖς ἐτίγγανεν ἐνευθηνούσα τοῖς
ἀγαθοῖς, ἀλλ' ἡ καιρικὴ τῶν πραγμάτων ἀνωμαλία καὶ ἡ τῶν κατὰ θάλατταν
πειρατῶν Ἰταλῶν ἐν τῇ τοιαύτῃ νήσῳ ληστρικὴ ἔφοδος μετὰ τῶν ἄλλων καὶ
τὴν εἰρημένην τῶν Σροντῶν μονὴν ἐξ εὐπόρου πάντη ἄπορον ἀπειργάσατο καὶ
ἐξ ἄγαν περιφανοῦς παντάπασιν ἄκοσμον καὶ κατ[ηνα]λωμένην σχεδὸν ἀπάντων
τῶν προσόντων ταύτῃ ἱερῶν κειμηλίων καὶ ἀλλοίων κινητῶν καὶ αὐτοκινήτων
πραγμάτων, οὐ μόνον δὲ [τούτων], ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν ἐπὶ τοῖς ἀκινήτοις
αὐτῆς κτήμασι χαρτῶν δικαιομάτων· προσαγγρέθησαν γὰρ καὶ ταῦτα τοῖς
ἄλλοις καὶ ἀπωλεία παντελεῖ παρεδόθησαν, ὅπερ οἱ τῆς νήσου Κῶ οἰκήτορες
ἀφορμὴν [εὐπρ]όσωπον [εὐρ]όντες . . . ἡ μετριότης ἡμῶν ὑπακούσα . . .

ἄλλος ἄλλο τῶν τῆς μονῆς . . . . . ὦν καὶ ἄλλων ἀκινήτων . . . . .
 διαρπαζέειν . . . . . οὐ μόνων δὲ τὸ τῆς μονῆς κτητορικὸν . . . . .
 . . . . . ἀλλὰ . . . . . τῶν φιλη . . . . . πρὸ χρόνων βιασίων τῇ μονῇ προσ-
 αφιέρωσαν ψυχι[κῆς ἐνε]κα σωτηρίας αὐτῶν, ... ἀπόγονοι τὰς τῶν
 προγόνων αὐτῶν πράξεις ἀκυροῦν θέλουσι καὶ τὰ προσ[ε]νεχθέντα τῇ μονῇ παρ'
 ἐκείνων ἀκ[ίνητα] κτήματα παραποσπᾶν ἐξ ἀρχῆς οὗτοι φιλονεικοῦσι, μὴ εἰδότες,
 ὡς τῷ τῆς Ἱεροσουλίας ἐγκλήματι ἑαυτοὺς ὑπε[υθ]ύνο[υ]ς ἐγκ[αθ]ιστώσι· τὰ γὰρ τῷ
 θεῷ καθάπαξ ἀφιερωθέντα ἅγια εἰσι καὶ ἀναπόσπαστα τὰ τῶν ἐκκλησιῶν μέχρι
 παντὸς διαμένειν ὀφείλουσιν. ὅθεν καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν τοῦτο μὲν τῆς εἰς τὸ
 ἐξῆς συστάσεως καὶ βελτιώσεως τῆς μονῆς τῶν Σφροντῶν φροντίζουσα, ὡς ἂν ὁ
 πρὸς θεὸν ὕμνος καὶ ἡ ὑπὲρ τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου αὐθέντου καὶ βασι-
 λέως εὐχῆ συντονωτέρου ἐν αὐτῇ ἐπιτελεῖται, τοῦτο δὲ καὶ τοὺς τῆς νῆσου οἰκή-
 τορας καὶ τοὺς κτητορικὸν τι δίκαιον ἐν τῇ μονῇ ἀνακαλουμένους τοῦ ψυχο-
 βλαβοῦς ὄφρῆματος ἀνακόπτουσα διορίζεται ἐν ἀγίῳ πνεύματι διὰ τοῦ παρόντος
 αὐτῆς γράμματος, ἐλευθέραν εἶναι καὶ ἀκαταδούλωτον, ὡς τὸ πρότερον, τὴν τῶν
 Σφροντῶν μονὴν καὶ κατέχειν αὐτὴν καὶ νέμεσθαι ἀπερικόπως τὰ προσκυρωθέντα
 ταύτῃ ἀκίνητα κτήματα, εἴτε χωραφιανά τόπια εἰσίν, εἴτε ὑπάμπελα, εἴτε ὑδρο-
 μυλικὰ ἐργαστήρια, εἴτε τινὰ ἕτερα, μηδὲνα τῶν τῆς νῆσου οἰκητόρων τολμᾶν
 ἀδικεῖν αὐτὴν ἢ ἀποσπᾶν ἐξ αὐτῆς ὅποιονδῆτι κτήμα προφάσει τυχόν τοῦ ἀπω-
 λεία παραδοθῆναι τὰ χαρτῶα αὐτῆς δικαιώματα ἢ τοῦ εἶναι ἀπόγονον καὶ κλη-
 ρονόμον τοῦ παλαιοῦ ἀφιέρωσαντος τῇ μονῇ ὁκοινοῦν κτήμα, ἵνα μὴ τῷ τῆς
 Ἱεροσουλίας ὁ τοιοῦτος περιπέση ἐγκλήματι καὶ τοῦ θεοῦ ἀλλοτριωθῆσεται· ὅπερ
 γὰρ τις τῷ θεῷ ἀφιέρωσε διὰ τὴν οἰκείαν πάντως ψυχὴν, οὐδεμίᾳ τοῖς ἐκείνου
 κληρονόμοις μετογῆ ἐπὶ τῷ αὐτῷ πράγματι, ἀλλὰ καὶ οἵαπερ τοῦ ἐκ μέσου τῆς
 μονῆς ἐξερχομένου ὕδατος τὰ ἑαυτῶν ἀρδεύοντος κτήματα ὀφείλουσι καταβάλλειν
 πρὸς τὸ μέρος τῆς μονῆς, ὅπερ ἦν ἀρχῆθεν συνθήσεια δίδοσθαι χάριν τῆς τῶν
 οἰκείων κτημάτων ἀρδεύσεως. ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Κῶ
 Μιχαὴλ ἀφέξεται τοῦ τῶν τῆς πατριαρχικῆς μονῆς κατεπεμβαίνειν δικαίων καὶ
 ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀνήκοντος αὐτῷ ὕδατος τέλους ἀπαιτῶν ἐκ τῆς μονῆς ἀμετόχως,
 ὅπερ οὐδέποτε τις τῶν πρὸ αὐτοῦ ἐπισκόπων ἀπήτησεν, ἵνα μὴ ταῖς κανονικαῖς
 ὑποπέση εὐθύναις. ἐπεὶ δὲ, ὡς ὑπεμνήσθη ἡ μετριότης ἡμῶν, παρὰ τῶν ἐν τῇ
 τῷ αὐτῷ μονῇ μοναχῶν καὶ παρὰ τῶν ἐν τῇ Κῶ τὰ δημόσια διενεργούντων
 ἐπιτρεάζονται ἐξ ὑποθήκης τινῶν χαιρεκάκων ἀνθρώπων ἐγχωρίων, (πειρῶνται γὰρ
 ἐνομοιάζειν τὰ μέτρια ζῶα καὶ τὰ μελίσσια, ἃ μετὰ πολλοῦ μόχθου καὶ βίας
 οἱ μοναχοὶ προσεκτήσαντο), διορίζεται καὶ τούτοις ἐν ἀγίῳ πνεύματι, ἵνα μὴ

ἐπιπραΰσει τὴν τοιαύτην μονὴν καὶ εἰς δόσεις ἐννομίαι ἢ ἄλλων τινῶν καθέλ-
 κωσι κεφαλαίων ἀπαίτησιν· πατριαρχικῆ γὰρ οὕσα τὸ ἐλεύθερον [παντὰ] πασιν
 ἔξει καὶ ἀκαταδούλωτον, ὡς ἂν οἱ ἐν αὐτῇ προσκαθήμενοι μοναχοὶ ἀταράχως
 καὶ ἀκωλύτως διαύγοντες ἔκτεν[ως ὑπερεύ]χωνται τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου
 αὐτοκράτορος. Ἰστώσαν γοῦν εἰδ[ησιν] οἱ τῆς νήσου οἰκήτορες καὶ οἱ γονικὸν
 δίκαιον ἐν τῇ μονῇ ἀνακαλούμενοι, ὡς εἴ τις τολμήσει ἀποσπᾶσαι κτῆμά τι ἀπ'
 αὐτῆς ἢ ὄλιως ἀδικῆσαι αὐτήν, ὁ τοιοῦτος, ὅποιος ἂν εἴη, οὐ μόνον τῷ ἀπὸ τῆς
 ἡμῶν μετριότητος ἀφορισμῷ ἑαυτὸν ὑπεύθυνον καταστήσει, ἀλλὰ καὶ τῆς τοῦ
 κρατίστου καὶ ἁγίου μου αὐτοκράτορος βρῆτης πειραθῆσεται ἐξ ἀναφορᾶς τῆς
 ἡμῶν μετριότητος, ἥτις καὶ τὸ παρὸν γράμμα ἐπώρεξε τῇ διαληθθείσῃ τῶν
 Σροντιῶν μονῇ ἐπὶ τῷ προσεῖναι αὐτῇ εἰς ἀσφάλειαν αἰωνίζουσαν. †

† Μηνί Σεπτεμβρίῳ, Ἰνδικτιῶνος ια'. †

*Exemplar membr. Flor. II. nro 28. Tabula tribuenda videtur patriarchae
 Germano III et anno 1267 (6776).*

XCII. Sine anno, mense augusto, ind. XI.

*Imperator confirmat restitutionem possessionum monasterio in Coa factam a
 censore insulae.*

† Ἐπεὶ, ὡς τὴν βασιλείαν μου ὑπεμνήσατε, ὁ τὴν ἀπογραφὴν ποιούμενος
 εἰς τὴν νῆσον Κῶ ἀναθεωρήσας καὶ τὰ προσόντα δίκαια τῆς καθ' ὑμᾶς μονῆς
 ἀποκατέστησεν αὐτὰ π[άλιν] κατὰ τὰς περιλήψεις τῶν προσόντων αὐτῇ δικαιο-
 μάτων, ἐπιθείς καὶ τὸ ἀναλογοῦν αὐτῇ τέλος· νῦν δ' ἀναδραμόντες εἰς τὴν
 βασιλείαν μου ἐδεήθητε καὶ ὀρισμοῦ ταύτης τυχεῖν ἐπικυροῦντος τὴν τοιαύτην τοῦ
 ἀπογραφῆως ἀποκατάστασιν· ἡ βασιλεία μου τὴν δεῖσιν ὑμῶν προσηκαμένη τὸν
 παρόντα ὀρισμὸν τῇ ὑμετέρᾳ μονῇ [ἐ]π[ι]χ[ρη]εῖ, δι' οὗ καὶ διορίζεται τὸ
 κῆρος ἔχειν τὴν γεγυῖαν αὐτῇ ἔγγραφον ἀποκατάστασιν τοῦ ἀπογραφῆως κατὰ
 πάσας τὰς περιλήψεις αὐτῆς, ὥστε ἀνενοχλήτως καὶ ἀδιαλείπτως κατέχειν καὶ
 νέμεσθαι τὴν μονὴν τὰ παραδοθέντα αὐτῇ ὀφειλουσαν πρὸς τὸ μέρος τοῦ δημο-
 σίου καταβάλλειν μόνον τὸ ἐπιτεθὲν τέλος αὐτῇ [. . . καὶ μηδεὶς τῶν] ἀπάντων
 διαπεισμὸν ἢ ὄχλησιν ἐπαγάγη τῇ μονῇ ἐπὶ τοῖς παραδοθείσιν αὐτῇ, ἀλλὰ καθ-
 ἔξει ταῦτα, καθὼς αὐτῇ παρεδόθησαν καὶ καθὼς [πρότερον] κατεῖχεν αὐτὰ. ἐπεὶ
 δὲ καὶ ταῦτα ὑπεμνήσατε, ὡς . . . . . τῇ μονῇ τοῦ Ἁλσοῦ . . . αὐθὶς
 ἀπολαΐειν, ἣν εἶχεν ἐλευθερίαν διὰ γράμματος πατριαρχικοῦ καί . . . . .
 . . . . . καὶ τὸ τοιοῦτον πατριαρχικὸν γράμμα, διορίζεται . . . . . τιν εἶναι τὴν

τοιαύτην πατριαρχικὴν ἀποκατάστασιν, ὥστε . . . . . τὴν καθ' ὑμᾶς μονὴν παρὰ τοῦ μέρους τῆς τοῦ Ἁλσους μονῆς, ἀλλ' εἶναι αὐτοδέσποτον καὶ ἰσισούστατον κατὰ τὴν πατριαρχικὴν ἐγγράφον ἀποκατάστασιν. ἐπὶ τοῦ[τω γὰρ ἐγγε]γόνει τῇ καθ' ὑμᾶς μονῇ καὶ ὁ παρὼν τῆς βασιλείας μου ὄρισμὸς ὀφείλων προσεῖναι αὐτῇ εἰς δικαίωσιν καὶ ἀσφαλείαν. †

† Μηνὶ αὐγούστῳ, ἰνδικτιῶνος ια'. †

Archetyrum chart. Flor. no 65 b. Tabula videtur esse anni 1268 (6776).

XCIII. Sine anno, mense iulio, ind. XII.

Imperatrix Theodora, uxor Michaëlis Palaeologi, confirmat exemptiones quattuor nauicularum monasterio concessas ab imperatore.

† Πρόσεισι μὲν τῇ σεβασμιωτάτῃ μονῇ τοῦ ἐν ἀποστόλοις ἡγαπημένου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τῇ κατὰ τὴν Πάτριον διακειμένη προστάγματα τῶν αἰοιδίμων βασιλέων καὶ τῆς περιποθῆτου θείας τῆς βασιλείας μου, τῆς αἰοιδίμου δεσποίνης, κυρᾶς Εἰρήνης καὶ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένης Εὐγενίας μοναχῆς, ἀλλὰ δὴ καὶ τοῦ περιποθῆτου μου αὐτοκράτορος, ἐπικυροῦντα τὴν τῶν δύο σανδαλίων τῆς τοιαύτης μονῆς παντελῆ ἐξκουσσίαν, ἀποχαρίζομένου δὲ τοῦ ὀρισμοῦ τοῦ κρατίστου τῇ βασιλείᾳ μου αὐτοκράτορος καὶ ἐτέρων δύο σανδαλίων ἐξκουσσίαν κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν τοῖς προτέροις δυοῖς σανδαλίοις ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὴν Ἀνατολήν παραιογαλίαις μέρεσιν ἐξκουσσίαν τε καὶ δεφένδουσιν. ἐπεὶ δὲ παρεκλήτευσεν τὴν βασιλείαν μου ὁ τῆς τοιαύτης μονῆς ἡγουμενεύων, ἱερομόναχος καὶ ὀσιώτατος ἐν μοναχοῖς, κύρις Γερμανός, ἵνα καὶ δι' ὀρισμοῦ τῆς βασιλείας μου ἀκολούθως τῷ γεγονότι ὀρισμῷ τοῦ περιποθῆτου μου αὐτοκράτορος ἐπικυρωθῇ ἡ τῶν τοιοῦτων τεσσάρων σανδαλίων ἐξκουσσία, ἡ βασιλεία μου τὴν παρῆκλῃσιν αὐτοῦ μὴ ἀπαξιώσασα τὸν παρόντα αὐτῆς ὀρισμὸν ἐπιχορηγεῖ τούτῳ, δι' οὗ καὶ διορίζεται τὸ στέργον καὶ ἐνεργὸν καὶ ἀπερίτρεπτον εἶναι τοὺς προσόντας τῇ θειοτάτῃ ταύτῃ μονῇ ὀρισμοὺς τῶν αἰοιδίμων βασιλέων καὶ τοῦ περιποθῆτου μου αὐτοκράτορος καὶ μὴ ἀναλαμβάνεσθαι τίνα ἐξ αὐτῶν τῶν τὰς σκάλας κρατουμένων βασιλικῶν τε καὶ τῆς βασιλείας μου κτημάτων, ἀλλὰ δὴ καὶ τῶν προσωπικῶν τὸ τυχὸν χάριν σκαλιατικοῦ ἢ κομμερκίου ἢ ναυλοκαταρτιατικοῦ, ἐκβληταίου, ἐκβλητρι- κίου, κρατικοῦ, κανισκίου, μετρητικίου, ἐκπροσωπικίου, διαβατικίου ἢ ἐτέρου τινὸς ζητήματος καὶ κεφαλαίου ὁποιοῦδήτινος νῦν τε ὄντος καὶ μετέπειτα ἐπιγνηθσο- μένου, [τοῦ] τολμήσαντος . . . . . ποιῆσαι τῶν ἐρημιμένων κεφαλαίων

ὀφείλοντος εἰδέναι, ὡς σφοδρᾶς πειραθήσεται τῆς ἀπὸ τῆς βασιλείας μου ἐκπεύσεως· διὰ γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει καὶ ὁ παρὼν ὄρισμός τῆς βασιλείας μου εἰς ἀποτροπὴν πάντων τῶν βουλευθησομένων παρασκαλεῦσαι τὰ τῆς μονῆς δικαιώματα ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις σανδαλίσις αὐτῆς. μηνὶ ἰουλίῳ ἰνδικτιῶνος εἴβ'. †

Archetypum chart. cum bulla plumbea pendentī ex filo linteo albo, habente ex una parte imaginem beatę Virginis sedentis in throno cum puero Iesu in genibus et litteris ΜΒΡ ΘΟΥ, ex altera imaginem imperatricis Theodorę stantis et tenentis manu dextera pectus, sinistra sceptrum: caput vinctum est diademate ornato lapidibus, in auribus crotala cum margaritis. Inscriptio est: . . . ΟΑ | ΡΑΒΥ | C . . Ε | ΣΤΑΤΗ | Α . . . | . . . | ΔΟΥ | ΚΑΙ | ΝΑΗ | Π . . ΑΙ | . . . . Ι . . . , id est: Θεοδώρα εὐσεβειστάτη αὐγούστα Δούκαινα ἡ Παλατιολογίνα. Flor. pro 54. Tabula tribuenda videtur anno 1269 (6777).

XCIV. Sine anno, mense iunio, ind. XIV.

Imperator iterum confirmat exemptiones quattuor navicularum monasterii a tributis.

† Ἐπεὶ τῇ κατὰ τὴν Πάτριον διακειμένη σεβασμῆ μονῇ τῆς βασιλείας μου τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου πρόσεισι χρυσόβουλλον τοῦ αἰοδύμου βασιλέως, τοῦ θείου τῆς βασιλείας μου, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα, καὶ ὀρισμοί, ἀλλὰ δὴ καὶ ὀρισμοί τῆς βασιλείας μου διοριζόμενα διατηρεῖσθαι: τὰ τῆς μονῆς τέσσαρα πλατύδια ἀνενόχλητα καὶ ἀνεπηρέαστα ἀπὸ τε τῆς τοῦ κομμερκίου θόσεως καὶ τῶν λοιπῶν, ἐνθα ἂν ἀπέρχωνται, εἴτε εἰς τὰ Παλάτια, εἰς τὴν Τράφον, εἰς τὰ Μανδραχουρίου καὶ ἀλλαχοῦ, ἀρτίως δέ, ὡς ἀνέφερον οἱ μοναχοὶ τῇ βασιλείᾳ μου, ὁ νῦν διενεργῶν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Παλατιῶν, ὁ Σαργατᾶς, οὐκ εἶα ταῦτα ἀνενόχλητα, ἀλλ' ἐπάγει τῇ μονῇ ὀχλήσεις καὶ διὰ τοῦτο ἐδέχθησαν οἱ μοναχοὶ τῆς βασιλείας μου, διορίζεται ἡ βασιλεία μου διὰ τοῦ παρόντος αὐτῆς ὀρισμοῦ διατηρεῖσθαι τὰ τῆς μονῆς τέσσαρα πλατύδια ἀνενόχλητα καὶ ἀνεπηρέαστα ἀπὸ τε τῆς τοῦ κομμερκίου θόσεως καὶ τῶν λοιπῶν συνήθων, ἐνθα ἂν ἀπέρχωνται, εἴτε εἰς τὰ Παλάτια, εἴτε εἰς τὴν Τράφον καὶ ἀλλαχοῦ [τῆς] παραλίης, ἀλλὰ δὴ καὶ εἰς τὰ Μανδραχουρίου καὶ παρ' ἕλον τὸν ποταμὸν τὸν Μαιάνδρον, ὅπως ἀποκομίζωσιν ἀπὸ τῶν μετοχῶν αὐτῶν τὰς εἰσοδίας αὐτῶν καὶ [τὰ] λοιπὰ χρειώθη καὶ ποιῶσι καὶ τὰς λοιπὰς δουλείας αὐτῶν τὰς πρὸς χρειαν τῆς μονῆς, ἐρ' ὧ καὶ τῇ ἐμφανείᾳ τοῦ παρόντος ὀρισμοῦ τῆς βασιλείας μου καὶ ὁ νῦν διενεργῶν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Παλατιῶν, ὁ Σαργατᾶς, ἀλλὰ δὴ καὶ οἱ μετ' αὐτὸν ἐνεργήσοντες ὀφείλουσι διατηρεῖν τὰ

τοιαῦτα τέσσαρα πλατύδια τῆς μονῆς ἀνενοχλήτα καὶ ἀνεπηρέαστα ἀπὸ τε τῆς τοῦ
κοιμητηρίου δόσεως καὶ τῶν λοιπῶν· διὰ γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει τῇ μονῇ εἰς τὴν περὶ
τούτου ἀνενοχλησίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ὁ παρὼν τῆς βασιλείας μου ὄρισμός. †

† Μηνὶ ἰουνίῳ, ἰνδικτικῶνος ἰδ'. †

*Archetyp. chartaceum. Flor. nro 58. Tabula videtur esse imperatoris
Michaelis Palaeologi et anni 1271 (6779).*

XCV. Sine anno, mense iulio, ind. XIV.

*Michael Basiliciota iussu imperatricis Theodoraē Palaeologiae monasterio Christi
Salvatoris in insula Coo, quod est metochium S. Ioannis, restitui iubet oleas,
quercus et campos ei ereptos ab episcopo insulae.*

† Ἐπεὶ ἡ κραταιὰ καὶ ἅγια ἡμῶν κυρία καὶ δεσποίνα διὰ φυγικῆς ἕνεκα
σωτηρίας τῆς ἁγίας βασιλείας αὐτῆς ἐδωρήσατο τὸ εἰς τὴν Κῶ διακείμενον
μοναστήριον, τὸ ἐπονομαζόμενον Σωτήρα Χριστόν, μετὰ καὶ πάσης τῆς περιοχῆς
αὐτοῦ εἰς μετόχιον πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ ἁγίαν μονὴν τῆς Πάτμου, πρὸς τὸν
τιμώτατον καθηγούμενον, ἱερομόναχον κύριον Γερμανόν, ὅπως ἀνεγείρῃ ταύτην καὶ
εἰς τὴν προτέραν ἀποκαταστήσῃ φιλοκαλίαν τε καὶ κατάστασιν, διὰ τὸ εἶναι τὴν
τοιαύτην ῥηθείσαν μονὴν εἰς παντελῆ ἀφανισμόν καὶ ἀπορίαν. ἐπεὶ δὲ ἐφθασαν
ἐκ τῆς αὐτῆς περιοχῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ δένδρα ἐλαϊκὰ τὰ ἡμισυ καθ' ἄρπα-
γὴν ἀποσπασθῆναι, ἀλλὰ δὴ καὶ ἰδρύαις τῆς αὐτῆς μονῆς καὶ εἰς τὰ τῆς ἐπι-
σκοπῆς δίκαια ἀδίκως διακτεθεῖναι διὰ τὸ οἰκεῖν τις ἐν αὐτῇ τῇ δηλουμένῃ μονῇ
τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἀνέγειρε τὸν τοιοῦτον θεῖον ναόν καὶ ἐπικρατεῖναι τὰ ἐν
αὐτῇ διαφέροντα δίκαια· ἐπεὶ δὲ ἐξαπεστάλην καθ' ὄρισμόν θεῖον τῆς κραταιᾶς
καὶ ἁγίας ἡμῶν κυρίας καὶ δεσποίνης ἐν τῇ χώρᾳ τῆς ἁγίας βασιλείας αὐτῆς
τῇ Κῶ, ἵνα τηρήσω καὶ ἐξισάτω τὰ ἅπερ ὑφίστανται ἀδικάτως, ἀποκαταστήσαι
δὲ ἕνα ἕκαστον εἰς τὸ οἰκεῖον αὐτοῦ πρᾶγμα, ὅπερ ἐξαρχῆς ἐκέκτητο, ἀλλὰ δὴ
καὶ αὐτῶν τῶν μοναστηρίων τῆς αὐτῆς νήσου, ἀποκαταστήσαι καὶ αὐτὰ εἰς τὸ
οἰκεῖον αὐτῶν πρᾶγμα, ἅπερ ἐξαρχῆς ἐκέκτητο, προκακόμησεν ἡμῖν ὁ τιμώ-
τατος καθηγούμενος τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς Πάτμου θεῖον καὶ προσκυνητὸν
δεσποινικὸν ὄρισμόν, ὡς ἂν ἐπιτηρῆσαι ἀκριβῶς καὶ ἐρευνησάσαι μετὰ καὶ τῶν
ἐκοίκων τῆς αὐτῆς νήσου περὶ τῶν δηλουμένων ἐλαϊκῶν δένδρων καὶ τῶν δρυῶν,
πῶς καθηρέπαγγασαν ἐκ τῆς περιοχῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καὶ ἐτέθησαν εἰς τὴν
τοῦ ἐπισκόπου διακράτησιν. ὅθεν καὶ ἐπισυναΐξας τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ οἰκοῦντας
ἐν τῇ ἐνορίᾳ τῶν Βορηνῶν καὶ αὐτοὺς δὴ τοὺς πλησίον οἰκοῦντας καὶ γειτνια-